

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.279/2022/18.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. szeptember 13. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2022. március 24. napján kihirdetett 5.B.469/2020/72. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletében. Ezért 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A büntetésbe beszámította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A lefoglalt, kábítószernek minősülő anyagot elkobozta, rendelkezett más bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen I. r. vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést a bűnösség megállapítása miatt, felmentés érdekében. A vezető védő a jogorvoslat írásbeli indokolásában (14. számú másodfokú irat) a fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban – megalapozatlanságra és a bizonyítékok téves, a logikának meg nem felelő indokolására hivatkozva – tartotta fenn, utalva arra, hogy még a tényállás megalapozottsága esetén sem lehet megállapítani a forgalomba hozatallal elkövetett kereskedői típusú tevékenységet, még kísérleti formában sem.

[3] Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság határozatát.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.102/2021/30. számú átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak tartotta, ugyanakkor álláspontja szerint a

bűncselekmény befejezett, mivel a kábítószer leszállítása és annak I. r. vádlott általi átvétele megtörtént.

[5] A másodfokú bíróság a vádlott és a védő fellebbezését a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el. Az I. r. vádlott a tárgyaláson való részvétel jogáról lemondott, azonban kifejezett kérelme folytán részvételét az ítéltábla biztosította, mellyel a tárgyaláson való részvétel jogáról lemondás perjogi helyzete változott, hiszen a terhelt ismét részvételi akaratát fejezte ki, ennek azonban érdemi jelentősége nincs, mert a nyilvános ülésen a vádlott részvétele egyébként sem kötelező, tekintettel arra, hogy meghallgatását a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek.

[6] A nyilvános ülésen a vádlott és a vezető védő fellebbezése okát, célját és indokait fenntartotta, egyben a korábban előterjesztett bizonyítási indítványokat visszavonták és a vezető védő a vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[7] A védelmi fellebbezések alaptalanok.

[8] A másodfokú bíróság a teljeskörű során a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint a törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a perjogi szabályok, a tényállás megalapozottsága, a bűnösség, a cselekmény jogi minősítése, a büntetéskiszabás és egyéb kérdések vonatkozásában is arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A védelmi fellebbezés irányba teljes revíziót tett szükségessé.

[9] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok maradéktalan betartásával, széleskörben folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

[10] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban.

[11] Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességükben is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. Mérlegelte a vádlott valóban egységes, a bűncselekményt tagadó tartalmú védekezését, részletekbe menően elemezte a terhelti hivatkozásokat a gépjárművekkel és a metanol beszerzésével összefüggésben. Kitért a vádlottat mentő tartalmú tanúvallomásokra és a terhelő bizonyítékokra, különösen volt terhelt-társ vallomására és a felderítő osztály kiemelt főnyomozójának, a tanúvallomására, a szakértői véleményekre, valamint a lefoglalási eljárás adataira s magára a kábítószerre, mint az egyik fő közvetlen bizonyítékra. A törvényszék a vallomásokat nagy gondossággal, több oldalról, részletekbe menően elemezte és vetette össze az objektív adatokkal és nem vétett hibát a mérlegelése során. Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a törvényszék a tényállást, amelyet alátámasztanak a vádlott tagadásával szemben a tanúvallomások, a lefoglalási, házkutatási

jegyzőkönyvek adatai, az eljárás során beszerzett vegyészszakértői vélemény, a leplezett eszközök során keletkezett és felhasználható adatok, a rejtett figyelés eredménye, a tárgyaláson lejátszott hangfelvétel és az egyéb okirati bizonyítékok.

[12] A védelem a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan eredményre nem vezethetett.

[13] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Utal rá az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják [BH2020. 94. (Kúria Bfv.I.486/2019.)].

[14] A védői érvek a ténybeli hibákra hivatkozással összefüggésben az ítéltábla a következőket emeli ki. A megalapozottság fogalmát a törvény pozitív módon nem határozza meg. A megalapozottságra a megalapozatlansági okok nemlétéből, hiányából lehet következtetni. Jelen esetben sem részbeni, különösen nem teljes és ténybeli okból kizárólag ezen esetben hatályon kívül helyezéshez vezető megalapozatlanság nem volt feltárható. A bíróság ugyanis a tényállást a törvényes bizonyítás után a vád keretei között valósághűen, hiánymentesen állapította meg. Nem foghat helyt az a védői okfejtés, hogy a mérlegelés logikai hibában szenved. Az elsőfokú bíróság ugyanis a közvetlen bizonyítékok alapján helyesen állapította meg a kiinduló tényeket és nem tévedett akkor sem, amikor tényből tényre következtetett. Bizonyíték-értékelő tevékenysége összhangban áll a közvetett bizonyítás szabályaival. A törvényszék az indokolási kötelezettségét igen részletesen, megalapozottan teljesítette.

[15] Az indokolás kapcsán ugyanakkor megjegyzendő, hogy nem elsősorban az egyes vallomások „életszerűsége” a döntő, hiszen azt, hogy valami életszerű vagy sem több oldalról és egyes speciális élethelyzetektől függően lehet megítélni. Ami egy adott szituációban valaki részéről életszerű, más helyzetben nem feltétlenül az. A bizonyíték-értékelés során a hangsúlyos az egyes bizonyítékok kölcsönhatása, összefüggése vagy a másik elfogadott elmélet szerint egyes releváns tényekhez való soros kapcsolata. Ez pedig igazolható.

[16] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. A vádlott cselekménye, miként azt a törvényszék kifogástalanul megállapította, a Btk. 176.§ (1) bekezdés 3. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletét valósította meg (BH2002.299. I-II.), melynek szándékegységben cselekedve: társtettese.

[17] A törvényszék a Kúria 1/2007. számú Büntető Jogegységi határozatának (IV. rész), valamint az 57. BK véleménynek a helytálló felhívásával a lefoglalt kábítószer mennyiségére is figyelemmel megalapozottan következtetett a forgalomba hozatalra. Indokai e körben is hibátlanok.

[18] Törvényes a cselekmény kísérletnek minősítése is. E részben utal az ítéltábla a BH2019.38. számú precedensképes kúriai eseti döntésre, mely mindenben az elsőfokú bíróság jogi álláspontját támasztja alá, szemben a fellebbviteli főügyészség átiratában írt indokokkal.

[19] A kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztevékenységből – például eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. – tevődhet össze. Ezért a résztevékenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérlete valósul meg arra kábítószerre is, amelyet az elkövető beszerezett, de a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott (BH2013. 264.).

[20] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta. A Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok elérése érdekében, figyelemmel a Btk. 80. §-ban rögzített büntetéskiszabási elvekre is, az elsőfokú bíróság tett arányos, az egyéniesítést is kifejező szabadságvesztést és közügyektől eltiltást szabott ki az I. r. vádlottal szemben. A büntetlen előélet, a kiskorú gyermek eltartása és a cselekmény kísérlet volta megfelelően indokolta a büntetési tétel középértékétől való jelentős, több éves eltérést (BH2011.354). A kábítószer mennyisége azonban igen nagy, sokszorososan meghaladta a jelentős mennyiséget, de a különösen jelentős mennyiség alsó határát is. Erre figyelemmel a büntetés túl szigorúnak nem tekinthető, enyhítése nem indokolt, utalva szervezői szerepére is.

[21] Az ítéletnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározására, a beszámításra, a kábítószer elkobzására, az egyéb bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a törvénynek.

[22] A kifejtetteknek megfelelően az ítéltábla a védelmi fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2022. szeptember 13.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk.bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.469/2020/72. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.279/2022/18. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. szeptember 13.

Dr. Háger Tamás sk.

a tanács elnöke